

НИКОЛА ЙОНКОВЪ

ПЪСЕНЬ

Надъ горитѣ
надъ Пирина
вѣтъръ вие.
Ние тръгнахме
седмина
да се биемъ;
и задъ насъ
остана надалече
и Пиринъ
и звездната му вечерь.

Съ звѣрове
се криехме въ шумака
и така преминахме
оттатѣкъ.
И познахме
сякашъ по тревитѣ
на бацитѣ
кървитѣ измити
и познахме
сякашъ по листата
майкитѣ ни
где лежатъ въ земята.
И познахме
по прѣстѣта ржждива
първата ни обичъ
где почива.